

kan ikke indrømme, at denne Rejse har været saa paatrængende nødvendig, at den burde være afholdt, naar der ikke var Tid til i Forvejen at søge Bevilling dertil. Det paa-gældende Lovgivningsæmne var heller ikke saa aldeles nyt, at man ikke paa den Tid, Rigsdagen var inde, kunde have forudset Nødsnødvendigheden af at tilvejebringe Oplysninger, der kunde underbygge eventuelle Forslag fra Regeringens Side, og fremsat Forslag om Bevilling i Venhold hertil.

Under Nr. 63 gør Udvalget en lignende Bemærkning som tidligere ved Brøndshøj Kirkegaard. Her er Tale om en ret betydelig Udgift til Anlæg af en Assistent's Kirkegaard for Faxe Kirke, som man mener ubetinget kun burde være afholdt efter foregaaende Bevilling, medens man ikke finder selve Anlægget urigtigt og derfor foreslaar at tiltræde Bevillingen. En lignende Bemærkning gælder Forslaget under Nr. 66: Udgivelsen af sidste Hæfte af et af Dr. Joh. Petersen affattet kartografisk Værk. Man anerkennder Udgiftens Hensigtsmæssighed, men mener, den burde kun være afholdt efter forudgaaende Bevilling. Forslagene under Nr. 68—69 ere formentlig tilstrækkelig tydeligt forklarede i Betænkningen, og jeg behøver derfor ikke at komme nærmere ind paa dem. Under Nr. 72 drejer det sig om en Udgift til Indrettelse af et Badeværelse i Ribe Katedralskoles Rektorbolig. Udvalget indrømmer naturligtvis, at det kan være meget behageligt for Rektoren der som for andre Mennesker at have et Badeværelse, men vi have Rektorboliger her i Landet, hvor der ikke er et saadant Badeværelse, og man finder ikke Grund til at foretage et nyt Anlæg for denne Rektorbolig mere end ved de andre. Et andet er, hvis der skulde opføres en ny Rektorbolig, at man saa kunde indrette den i Overensstemmelse med Tidens Krav, men det kan ikke medføre, at man skal gaa ind paa en saadan speciel Udgift til de allerede bestaaende Rektorboliger.

De Forslag, der findes under Nr. 78 og 79 vedrørende Understøttelser til Underofficerskenter og deres Børn, ere stillede ganske i Overensstemmelse med de sædvanlige Regler, som man her i Tinget følger, og give ikke Anledning til nærmere Bemærkninger. — Meningen med Forslaget under Nr. 84, hvor Skertallet ikke tiltræder den til Krydseren Gejser forlangte Bevilling, er den i det hele ogjaa her paa Tillægsbevillingsloven at nedlægge en Protest imod de Udgifter, der ere afholdte paa den jaaltalde Værtskonto uden Bevilling herfra. Det er meget vanskeligt, jaaledes som det foreligger for os her, at sige, om der ogsaa kunde være andre Punkter,

hvor saadanne Overskridelser have gjort sig gældende — det er der maaste nok — men her er Tale om dette, at man protesterer mod disse provisoriske Overskridelser i det hele, og det gør man ved at stemme mod den her begærede Bevilling. — Det næste Punkt er Nr. 87. Her er begæret et ekstraordinært Bidrag til Lodserierne saa vel ved Helsingør som ved Dragør. Vrede Medlemmer ville erindre fra i Fjor, at dette Lødsprøgsmaal er et af dem, der volde Rigsdagen en Del Bøvær. Forholdet med Lodserne baade i Helsingør, i Dragør og for Resten ogsaa i Kjøbenhavn er jo nemlig det, at Udviklingens Gang gør, at de blive mindre og mindre heldigt skillede — det kan ikke nægtes — dels fordi Skibene mere og mere kunne klare sig uden Lodser, dels som Følge af Statsforanstaltninger, saasom Farvandenens bedre Belysning. Middegrundsvortet har jo f. Eks. bidraget en Del til, at Skibe, der tidligere have taget Løds der, kunne klare sig uden det. For Helsingørs Vedkommende har Kon-turrencen med de svenske Lodser været meget betydelig, kort sagt, mange Forhold have, uafhængigt af Lodsernes Flid og Dydighed, medført, at det gaar tilbage med deres Indtægter, og da jo Indtægten for den enkelte Mand retter sig efter den Indtægt, som Lodseriet i det hele har, idet de dele den samlede Indtægt imellem sig, medfører det, at denne stadig bliver daarligere, ogsaa at Indtægten for den enkelte Mand bliver stedje mindre og mindre, i enkelte Tilfælde endog saa ringe, at det er for lidt at leve af. Det kan ikke siges, at Staten har stillet sig ligegyldig over for Lodsernes Krav. Man indrømmer deres Dydighed, deres Pligtopfyldelse, og at de ikke forsømme noget som helst, og derfor har Staten jo ogsaa været villig til at komme dem til Hjælp over for disse uheldige, af dem uafhængige Forhold. Saaledes bevilgede man i Fjor en ekstraordinær Pensionslov for Dragør Lodseri, hvorved 11 Lodser bleve pensionerede af Staten. Efter det bestaaende Regulativ skulle Pensionerne afholdes af Lødsindtægten, hvorved der altsaa gaar saa meget mere af paa de andre Lodser's Indtægter. Hvis man altsaa havde pensioneret disse 11 Lodser efter de almindelig gældende Regler, havde de tilbageblevne Lodser faaet saa meget mindre at fortjene, og idet man pensionerede de 11 Lodser paa Statskassens Regning, reducerede man altsaa Mandstabet med et saadant Antal, som det kunde reduceres med uden at stade de forhaandenbærende Forretninger, og den hele Lødsindtægt blev altsaa til Fordeling mellem de tilbageblevne. Det er klart, at dette er det samme som at give disse et